

[H. C. Toft.]

i ejendomsbeskatningen. Når det tidspunkt indtræffer — det må vel blive i nærheden af 1. september — mener jeg, at der er bedre grundlag for at drøfte det, som vi her i dag drøfter, fordi vi da måske har større kendskab til, hvor meget grundværdierne vil stige, og derigennem også større kendskab til, hvor meget der på dette grundlag vil kunne tilflyde kommunerne.

Vi vil gerne drøfte det forslag, der her er fremsat fra radikal side, i et udvalg. Vi har, som det ærede medlem hr. Thisted Knudsen sagde før, sympati for de tre fjerdedele af forslaget, men hvis man skal kunne forvente vor medvirken ved gennemførelse af forslaget til folketingsbeslutning, er det altså nødvendigt på visse områder at ændre den tekst, de ærede forslagsstillere har givet det.

Poul Dam: De ærede ordførere for både venstre og de konservative har sagt, at de har sympati for de tre fjerdedele af forslaget, men ikke for den sidste fjerdedel. Jeg har nok en vis fornemmelse af, at det ærede medlem hr. A. C. Normann ville have været gladere for en tilslutning til den sidste fjerdedel end til de andre tre fjerdedele.

Man kunne nok synes, at dette er en noget overflødig debat. Det er klart, at det egentlige lovgivningsarbejde må følge det forslag, der kommer fra forenklingsudvalget, og det har den højtærede minister jo bebudet inden for de allernærmeste måneder.

Der er vel ikke blevet sagt så forfærdelig meget andet end det, man kunne vente, og jeg tror heller ikke, jeg siger andet, end jeg har sagt ved tidligere lejligheder. Det skulle dog måske understreges, hvad det ærede medlem hr. H. C. Toft også antydede, at det er vigtigt, at den reform, som vi forhåbentlig kan vente for hele ejendomsskatteområdet, kan blive effektiv samtidig med, at resultaterne af den forestående vurdering foreligger. Det vil være det mest hensigtsmæssige i alle henseender.

Om selve forslaget skal jeg i øvrigt sige,

at jeg har også en hel del sympati for det. Det vidste forslagsstillerne utvivlsomt også på forhånd at det ville få fra de allerfleste sider. Der er dog et par punkter, jeg vil gøre nogle bemærkninger til.

For det første synes jeg ikke, det kan lades helt uomtalt, at forslaget i en vis forstand er med til endnu en gang at slå grundskyldtanken ihjel. Således som det er formuleret, tales der om, at kommunernes adgang til selv at bestemme grundskyldens omfang udvides, og det må vel sige, at der altså stadig væk skal være en mulighed for en forholdsvis begrænset skat på grundværdierne, således som man har en række steder i landet allerede i dag. Jeg synes, det er beklageligt, at grundskyldtanken således er ved at dø ud i dansk politik. At adskillige, der udtaler sig om spørgsmålet, aldrig har forstået, hvad grundskyld egentlig er, kan man naturligvis have vænnet sig til på nuværende tidspunkt, men det er trist, hvis grundskyldtanken også skal slås ihjel af nogle af dem, der engang har vidst, hvad grundskyld er.

For vor del mener vi ikke, at grundskyldtanken hverken kan eller bør dø ud, og vor sympati for tankerne i forslaget er betinget af, at den kommunale grundskyld, som skulle erstatte de forskellige grundskyldsformer, vi har i dag, bliver en virkelig grundskyld, d. v. s. at den skal opkræves med sådanne satser, at den virkelig opfylder grundskyldens formål. Vi kan i og for sig meget vel forestille os, at den kommunale grundskyld kan fastsættes frit af kommunerne, men den samlede grundskyld må ikke være under de 55 promille, som i dag er maksimum, når man lægger den sognekommunale, den amtskommunale og statsgrundskylden sammen, og der kunne meget vel være mulighed for, at grundskyldpromillen kunne gå højere. Det er måske nødvendigt, lige for at tydeliggøre det, at understrege, at dette betyder jo ikke en fordyrelse af jorden, men er et bidrag til at holde grundværdierne nede og dermed i sidste ende til at billiggøre f. eks. boligerne,